

laten gaan in plaats van naar de rest, dan was ons Vera nooit weggegaan. (stilte)

Juul Wat wilt hij daar eigenlijk mee zeggen? Waarvan word ik hier beschuldigd, mag ik dat eens weten? (hij gedraagt zich nogal agressief nu)

Fie Dat ge met haar naar bed geweest zijt, en dat ze in verwachting was, van u, en als het kind geboren is was het precies nen blok ijs, en als het gedoopt werd, stond er nen bisschop bij, een pannekoekske te eten.

Juul Ja, diezelfde die ge in de trein zaagt zitten vrijen, zeker. 't Is in hare kop geslagen, Gloster.

Fie Soms denk ik echt dat ik zot word...

Juul Wel, we hadden ons driebandje gespeeld, we bestellen nog iets, en daar komt op eens een vrouw binnenvallen. Die gaat zitten en vraagt aan de patron: is hij er nog niet? Ze sprak zo een beetje met een rauwe stem...

Fie Wat had ze aan?

Gloster Een blauwe jurk. Laarzen. (reactie van Fie)

Juul De patron vraagt: wie bedoelt u? Mijn man zegt ze. Die ken ik niet zegt de patron, hoe ziet die er uit? Ne grote blonde, zegt ze. Nen uitvinder.

Fie Nen uitvinder?

Juul De patron wist niet meer waar dat zijne kop stond. En zei de vrouw ineens, enfin ze riep, precies ne schreeuw, die heeft mij in de steek gelaten! De patron ziet naar ons, wij bezien mekaar; Zal ik een taxi voor u bellen, madame, zei die.

Fie Had ze ringen in haar oren?

Juul Ringen? Ja... één, he Gloster? Ne zwarte, zo ongeveer zoals ons Vera altijd droeg.

Fie En verder? Hoe waren haar ogen?

Juul Haar ogen?

Gloster Net gaten.

Fie En haar gezicht?

Gloster Beschilderd.

Juul Ja, precies een beest uit de muppets.

Gloster Met twee strepen erdoorheen.

Juul Over haar kaken.

Fie Twee strepen van het schreeuwen... En dan?

Gloster Dan zijn we bij haar gaan zitten. En ik vroeg: wil u naar huis?

Juul Toen draaide ze hare kop naar ons, heel traag...

Gloster Om nooit te vergeten.

Juul Die ogen!

Fie Bruin, met een beetje groen?

Gloster Lichtgroen.

Juul En we hebben een taxi gebeld, en haar meegenomen.

Fie Was ze mooi?

Gloster Te mager.

Fie Mager? Zei ze niets?

Juul Geen woord. En ik zei: nu naar links.

Fie Hoe wist gij dat ge naar links moest?

Juul Dat weet ik niet. Maar het was precies alsof ik heel die wijk op mijn duimpje kende, net zo een straten als waar ons Vera woont...

Gloster Het was de wijk van Vera, mevrouw, Juul heeft waarschijnlijk niet gehoord, dat ze aan de chauffeur had gezegd: Schimmelhoek.

Fie Dat is hun wijk.

Gloster En plots zegt ze: hier is het.

Juul De klank van haar stem, dat vergeet ge nooit; de chauffeur duwt op zijn frein van het verschieten, die mens ziet naar mij met zo'n ogen. De klank van die stem dat was niet meer van een gewone mens, he Gloster?

Gloster Vanuit een ander leven kwam die al.

Juul We zetten haar af, ze strompelt weg, wij ondersteunen haar, en we komen aan dat huis...

Fie Van Vera?

Juul Toch ook met zo een trapke op...

Gloster We zetten haar in een zetel...

Juul Nen helen ouwen versleten, zoals van moemoe.

Gloster Ondertussen kreunt ze alleen nog wat...

Fie Zoals vroeger Vera in hare slaap he Juul, neen dat weet gij natuurlijk niet, gij laagt altijd te maffen, maar ons Vera kon dat hebben, en

dan ging ik naar het bedje, en als ik dan zachtjes over haar gezicht streelde, dan ging dat gekreun over...

Gloster Maar dan, plots, sprak ze.

Juul Ja, lap zo ineens, in het half beschaafd. Ik verschoot.

Gloster Gaan we iets drinken, er is whisky in de keuken. Maar dat was geen stem meer.

Juul Dat was zoals in een griezelfilm...

Gloster (imitierend) Gaan we iets drinken?

Juul Ja, zo. Ongelooflijk. En dan draaiden die ogen weg, en dan wees die zo heel traag, ergens naartoe. Met zo precies een klein, fijn handje, he Gloster?

Fie Van een porseleinen poppeke...

Juul Ja, gelijk als dat bij ons op de slaapkamer staat.

Gloster We werden er koud van.

Juul We gaan naar de keuken...

Gloster Ik ging naar de keuken...

Juul Ja, gij.

Gloster Ik vind geen fles, ik roep: Juul zie jij ergens een fles?

Juul Ik ga zien...

Gloster Wij zoeken allebei...

Juul Maar het enige wat er in de koelkast zit zijn blokken ijs...

Gloster En verder nergens iets in de kasten...

Juul We gaan terug naar binnen...

Gloster En die vrouw...

Juul Dat kind zeg maar...

Gloster Zat dood in de zetel! (Er is een black-out, en als we ander licht krijgen is Gloster uit de spel-ruimte verdwenen. Fie springt recht, als uit een nachtmerrie. Juul, die een whisky zit te drinken, en in een blaadje leest, verslikt zich)

Juul Amai, is me dat verschieten. Wat hadde gij nu?

Fie Een nachtmerrie.

Juul Erg?

Fie Hebt gij soms plezante nachtmerries?

Juul Het is mijn schuld toch niet, waarom vliegt ge nu zo uit?

Fie Omdat gij altijd stomme vragen stelt.

Juul Ging het weer over haar?

Fie Het zal altijd over haar gaan.

Juul Luister, Fie, misschien is ze gewoon een paar dagen op reis, gelijk als den inspecteur gezegd heeft. Misschien is ze nu veel gelukkiger als bij die zot waar ze mee getrouwd is.

Fie Jeronimus is helemaal niet zot.

Juul Wat hij schrijft dan.

Fie Wat weet gij daarvan?

Juul Meer dan gij denkt. Ons Vera heeft me ooit heel wat laten lezen, amai mijn frak, daar kunt ge kop noch staart aan krijgen, en dan wou dien halve gare, dat ze er nog naar luisterde ook, als hij dat voorlas.

Fie Dat zijn toch uw zaken niet! En als hij denkt dat hij nen artiest is, wat moet gij uw eigen daar dan mee bemoeien?

Juul Als ik zie dat mijn dochter ongelukkig is met zo nen artiest, dan moei ik mijn eigen wel! Dat is mijn plicht. Daar ben ik haar vader voor. En die paljas heeft met mij nog niet gedaan he, als ge dat maar weet, ik zal die leugenaar nog op zijn knieën om excuus laten vragen.

Fie Excuus? Aan wie? Aan u toch niet zeker? Pas maar goed op, of ge zult nog achterover vallen van al wat ze onder uwen neus zullen wrijven. En a propos, gij spraakt over ne leugenaar, awel merci, dat moet gij juist zeggen. In uw familie hebben ze nooit iets anders gedaan dan liegen en bedriegen. Uw moeder had uw vader zelfs wijsgemaakt dat ze een boerderijtje had in Zuid-Frankrijk. Die mens heeft daar heel zijn leven van gedroomd, om daar groenten te gaan kweken, en geitekaas als hij met pensioen was.

Juul Mijn moeder, laat die erbuiten, dat was een mens dat kon zwanzen.

Fie Uw vader heeft er anders niet hard kunnen om lachen.

Juul Waar kon die wel om lachen? Ik zal u eens een klein dingetje zeggen zie, mijn vader

was nen hurk. Nen jaloezigaard. Die heeft mij nog ooit afgetroefd omdat ik zozegegd niet wilde zeggen wie er bij mijn moeder op bezoek geweest was, als hij de suikerbietenoogst was gaan doen in Noord-Frankrijk. Mijn vader, zwijgt me daar van, die was ziek... Mijn moeder, dat was een mens naar mijn hart, en die heeft heel wat afgezien met dien azijnpisser, en ons Vera he, awel, dat is mijn moeder, niet teveel ingewikkelde dingen rond hare kop, goed eten en drinken, een babbeltje links en rechts...

Fie Een ander beddeke af en toe...

Juul Gij, gij hebt een giftige tong, en daar hebt gij al veel mensen mee doodgestoken, weet ge dat?

Fie Veel mensen? Wie? Al die vriendinnekjes van u soms? De grote held. De mensen zouden zich nen bult lachen als ze het wisten. Als we eens ergens zijn, en er is een vrouw in het gezelschap kunt ge nog altijd geen seconde stil op uwe stoel blijven zitten.

Juul Ik heb u toch nooit in de steek gelaten? Ik zag ons huwelijk alleen wat... wat breder... als...

Fie Wat breder... gelijk als ons Vera... maar er zijn mensen die zo iets niet nemen, vriend, dat vergeet gij. Mensen die zoals ik zich dikwijls zo ellendig voelen dat ze liever dood waren geweest. Maar gij met uw dik vel hebt nog niet eens moeite gedaan om dat te begrijpen. En dat zal ons Vera ook wel gevoeld hebben vroeger. Kinderen zien meer dan ge denkt.

Juul Kinderen moeten leren dat huwelijken kunnen scheef zitten.

Fie Niet allemaal.

Juul Ze zullen het u niet laten zien. Naar buiten uit, alles koek en ei, maar de rest! Als ge wat meer op café ging, zoudt ge heel anders klappen.

Fie Als gij wat meer thuisblijft, zou ik niet anders moeten klappen.

Juul Gij zijt een onverdraaglijk mens geworden, weet ge dat? (hij schenkt zich nog een borrel in)

Fie Het hoeveelste is dat al?

Juul Moet ik ze tellen in het vervolg?

Fie Ne mens kwetsen, dat hebt gij altijd goed gekund.

Juul Heb IK niet het recht om over mijn toeren te geraken? Of is dat alleen iets voor moeders?

Fie Is dat nog normaal de manier waarop gij tekeer gaat? Maar als ge me dat nog lapt he, van ne poot naar mij uit te steken, of mensen te dreigen — zoals ge met Jeronimus gedaan hebt, met dat mes — wel, dan zal ik dat eens vertellen aan dien inspecteur, en dan zult gij heel wat dingetjes kunnen uitleggen, want het zit me tot hier he vriend. En ik begin te geloven dat Jeronimus gelijk had, als hij vertelde over u en Vera. Waarom moest gij hele nachten bij haar zitten? Niet alleen om te zuipen, maakt dat de ganzen wies, en zeker niet om over de bloemetjes te klappen...

Juul Als ge nu verdoeme uwen teut niet gaat houden, dan zult ge eens wat gaan meemaken zie.

Fie Met die bedreigingen maakt ge mij niet meer bang vriend. Hier, pak vast, gooi maar kapot.

Juul Gij kunt ne mens het bloed vanonder zijn nagels halen. (er wordt nu al met al dan niet bestaand meubilair gegoid) En als ge nog over mij en Vera durft spreken, dan stamp ik u het huis uit, en dan kunt ge naar de politie lopen. Dan zal ik eens vertellen, hoe gij dat kind hebt willen klein houden, met uwe eeuwige kritiek, op haar schmink, op haar werk, op mij, op alles. GIJ hebt ons de grond in geboord mens. En als ik er niet geweest was, dan zou ze al veel eerder vertrokken zijn, alleen al om uw gezicht niet meer te moeten zien. Vertel dat dan ook maar uwe lekkere schoonzoon, dan kan hij er nog een stom gedichtje over schrijven, en het komen voorlezen. Maar dan liefst als ik niet thuis ben, want als ik hem hier nog zie, sla ik hem de kop in. En nu kunt ge allemaal verrekken, smeurlappen, gij hebt ons Vera